

**Міжнародна
науково-практична конференція**

**ОСВІТА І ФОРМУВАННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

Збірник тез доповідей

Україна, Мукачево
26-27 жовтня 2017 р.

**Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України (м. Київ)
Науковий університет імені Етвеша Лоранда (м.Будапешт, Угорщина)
Пряшівський університет (м. Пряшів, Словаччина)
Вища лінгвістична школа (м. Ченстохова, Польща)
Інститут педагогіки і психології
Університету імені Яна Кохановського в Кельцах (Польща)
Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II
Гуманітарно-педагогічний коледж Мукачівського державного університету**

**ОСВІТА І ФОРМУВАННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

**Збірник тез доповідей за матеріалами
Міжнародної науково-практичної конференції
26-27 жовтня 2017 року**

**Україна, Мукачево
26-27 жовтня 2017 р.**

УДК 37:331.522.4 (477:4) (063)

О – 72

Рекомендовано до друку Вченою радою
Мукачівського державного університету
(протокол № 3 від 19 жовтня 2017р.)

Рецензенти

О.І. Огієнко, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка.

А.В. Ткаченко, доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогічної майстерності та менеджменту ім. І.А. Зязюна, Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка.

Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, 26-27 жовтня 2017р., Мукачево / Ред.кол.: Т.Д. Щербан (гол.ред.) та ін. – Мукачево: Вид-во МДУ, 2017.– 508 с.

ISBN 978-617-7495-13-9

У збірнику представлено тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції». Учасниками конференції обговорено питання щодо сучасних підходів до навчання і виховання в умовах модернізації освіти України, враховуючи євроінтеграційні процеси. Основною метою професійної освіти визначено підготовку компетентного і кваліфікованого фахівця, педагога зокрема, здатного до ефективної діяльності на конкурентному ринку праці.

Видання розраховане на науковців, педагогів, викладачів, аспірантів, які займаються проблемами національної освіти в умовах інтеграції в європейський освітній простір.

Редакційна колегія:

Щербан Т.Д. – д.психол.н., професор (голова), Гоблик В.В. – д.е.н., доцент, Папш В.В. – д.е.н., професор, Товканець Г.В. – д.пед.н., професор, Кузьма-Качур М.І. – к.пед.н., доцент, Лалак Н.В. – к.пед.н., доцент, Мочан Т.М. – к.пед.н., доцент, Фенчак Л.М. – к.пед.н., доцент, Хома О.М. – к.пед.н., доцент, Горват М.В. – к.пед.н., доцент, Молнар Т.І. – к.пед.н., доцент, Човрій С.Ю. – старший викладач.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікації.

ISBN 978-617-7495-13-9

©Мукачівський державний університет, 2017

ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ УЧНІВ У ШКОЛАХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН

Оцінювання навчальних досягнень школярів виконує багато функцій, що стосується не лише показника навченості, а й моніторингу сформованості цінностей та життєвих компетенцій учнів. Відповідно до теорії навчальної діяльності, оцінка діяльності породжена потребою учнів і вчителя одержати інформацію про те, чи відповідає якість знань і вмінь учня з предмета вимогам програми. Таким чином, метою оцінної діяльності є контроль успішності учнів з формування в них адекватної самооцінки [1].

Проблема оцінювання навчальних досягнень учнів не є новою, бо вже більше ста років тому були прибічники й супротивники бальної системи, здійснювалися численні спроби її реформувати або замінити більш досконалою системою [2].

Діагностування навчальних досягнень учнів у різних європейських системах освіти висвітлені у наукових доробках таких науковців як Г. Бутенка, І. Іванюка, О. Локшина, Т. Лукіна, І. Павлов, І. Шимків та ін.

Для досліджуваної проблеми суттєве значення мають теоретичні розробки і численні фундаментальні дослідження проблеми контролю й оцінювання успішності учнів належать відомим дидактам: Ж.-М. Барб'є, Ж. Вогле, Ж. - К. Еміну, Ж. Ландшеру, Ж. Левассер, Ж. Мейєру, Ф. Перрену, К. Тело, та ін.

Розглянемо різноманітні підходи до оцінювання навчальних досягнень учнів у деяких із країн світу.

У Великій Британії той, хто не міг досягти мінімуму стандартів, закінчивши навчання, не одержує свідоцтва. Ключовим фактором, що мотивує підхід до оцінювання у країні, є потреба центральних освітніх органів у підвищенні стандартів освіти та забезпеченні батьків інформацією про успіхи їхніх дітей. З метою підвищення якості освіти в Англії, Уельсі та Північній Ірландії було запроваджено національне зовнішнє оцінювання на чотирьох ключових етапах. Зокрема, у віці 7 років (кінець першого етапу) – національне тестування з англійської мови та математики. Усі державні англійські школи подають батькам письмовий річний звіт про результати успішності їхньої дитини. Оцінювання проводять за 7-рівневою шкалою – А, В, С, D, E, F, G, де «G» – мінімум, що може бути отриманий для внесення до свідоцтва «А» – найвищий результат. Принципи оцінювання навчальних досягнень учнів Шотландії окреслені документом «Національні нормативи: оцінювання 4–14». Учителі використовують багато способів оцінювання, останнім часом дедалі більше уваги надають поточному оцінюванню – вони ретельно спостерігають за змінами в навчанні учнів, приділяючи багато уваги індивідуальній роботі з кожним. Для учнів 5–14 років Шотландська екзаменаційна рада розробляє тести п'яти рівнів складності з англійської мови та математики. Щоб здобути «Шотландське свідоцтво про освіту», учні повинні скласти екзамен із шести предметів. Оцінювання проводять у вигляді зовнішнього тестування.

Особливістю оцінної системи Греції є паралельне використання описового, літерного та цифрового варіантів. Оцінювання в початковій школі ґрунтується на результатах щоденних усних тестів, на рівнях активності учнів під час уроків та на результатах виконання домашнього завдання. Проводять його в описовій формі. Негативних оцінок у цій ланці освіти не виставляють. Крім описового оцінювання, у 3–4-х класах починають виставляти оцінки за літерною шкалою: А – відмінно, В – дуже добре, С – добре, D – досить добре.

Для Данії характерна відмова від оцінок у початковій школі та застосування багаторівневої шкали в старшій. Причому починаючи з 8-го року навчання оцінки виставляють тільки з предметів, що виносяться на випускні іспити.

В Ісландії для оцінювання, яке проводять щоденно, через певні інтервали часу та наприкінці навчального року, застосовують різні форми, найчастіше письмові. А оцінки виставляють у літерному або цифровому варіантах.

У Німеччині успішність учнів усіх типів шкіл на обох рівнях навчання (початкова й середня школи) оцінюють за допомогою письмових тестів, усних запитань і практичних робіт. Результати викладають у відповідних звітах у середині та наприкінці кожного року навчання. Оцінки виставляють починаючи з кінця другого року навчання, а особливістю оцінної шкали є відлік у зворотньому порядку – від 6 до 1.

Сучасна система успішності учнів початкової школи Норвегії виглядає так: у початковій школі (1–6 класи) обов'язкове формальне оцінювання відсутнє. Учителі й батьки збираються разом два-три рази на рік для неформального обговорення учнівського прогресу та якості знань [3].

Узагальнивши зібраний матеріал, можна стверджувати, що: оцінна шкала обумовлена національними особливостями системи освіти кожної країни; рівень якості знань та вмінь учнів, як і рівень ефективності освітньої системи в цілому, не залежать від форми оцінного показника (бали, літери, відсотки), кількості балів та їхнього розміщення в оцінній шкалі; значна кількість західноєвропейських країн продовжує користуватися п'ятибальною шкалою, що свідчить про її ефективність [2]. В Україні системи освіти стрімко змінюється й проходить ряд важливих реформ. Проаналізувавши нові нормативно-правові документи, можна зробити наступний висновок щодо системи оцінювання у нашій країні.

Оцінювання навчальних досягнень учнів здійснюється вербально:

–у 1 класі з усіх предметів інваріантної складової. За рішенням педагогічної ради навчального закладу може надаватися словесна характеристика знань, умінь і навичок учнів 2 класу;

–у 2–4 класах з предметів інваріантної складової: «Інформатика», «Музичне мистецтво», «Образотворче мистецтво», інтегрованого курсу «Мистецтво», «Основи здоров'я», «Фізична культура», «Я у світі» та «Трудове навчання»;

–у 1–4 класах з усіх предметів варіативної складової [1].

Оцінювання навчальних досягнень учнів здійснюється за 12-бальною шкалою з предметів інваріантної складової освітніх галузей: «Мови і літератури (мовний і літературний компоненти)», «Математика», «Природознавство». Проте, незалежно від системи оцінювання та моніторингу рівня якості знань учнів, важливо пам'ятати,

що найголовнішим є створення стимулюючої системи, де досягнення особистості підкреслюється разом із його помилками.

Список використаних джерел

1. Міністерство освіти і науки України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/>
2. Освіта. Законодавство. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://osvita.ua/legislation/>
3. Павлов І. М. Оцінювання навчальних досягнень учнів: історія питання / І. М. Павлов //Хімія. – 2015. – №21–22.– С.17–27.

УДК 373. 1: 159. 952. 13:004. 5. 031. 42

ЛЕВКУЛИЧ Д.С.
ЛІБА О.М.
Мукачівський державний університет, Україна

АКТИВІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ ШЛЯХОМ УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Нові завдання шкільної освіти в Україні, що спрямовані на гуманізацію та демократизацію всього навчального процесу в школі, визначають нові пріоритети навчання і виховання, потребують формування ініціативної особистості, здатної до раціональної творчої праці.

Формування пізнавального інтересу – необхідна умова шкільного навчання. Не випадково, інтерес образно порівнюють з каталізатором, який полегшує і прискорює розумові реакції, з ферментом, що дає змогу учням асимілювати основами наук. З перших днів дитини у школі треба вірити в розум дитини, її можливості, в її право здобувати знання з радістю. Розвиток психологічних чинників навчальної успішності, внутрішні функціональні зміни в структурі пізнавальної сфери учня, динаміка інформаційної ваги психічних функцій навчальної успішності молодших школярів залежать від ефективності розвитку їх пізнавальних інтересів. Стійкий пізнавальний інтерес – ознака готовності дитини до навчання в школі. Він є основою всієї навчально-виховної роботи з дітьми в період їх підготовки до школи. Знання сприяють виникненню, розширенню і поглибленню зацікавленості до дійсності. Найголовнішим завданням педагога на кожному уроці є активізація пізнавальної діяльності.

З метою активізації пізнавальної діяльності доцільно на уроках застосовувати елементи інтерактивних технологій, творчі проблемні завдання, що забезпечують розвиток тих здібностей і якостей, які перебувають у стадії формування. Оновлення змісту освіти сприяє трансформації її технологій, надає їй особистісної сформованості.

Пізнавальний інтерес – це міцний засіб навчання. Дослід чи проблемне навчання не можна протиставляти інформаційним методам або репродуктивному засвоєнню знань. Тільки вмиле їх поєднання дає можливість підвищити ефективність навчання. Актуальним сьогодні є впровадження у навчальний процес таких засобів активізації, як системи пізнавальних і творчих завдань, застосування різних прийомів